



Mowa nienawiści w realnym świecie i Internecie

opracowanie: Daniel Kiermut

Moduł nr:	Ilość zaplanowanych spotkań w ramach modułu	Temat zajęć:
		Prawa człowieka to nasze prawa – film animowany
7	(1)1	Czas trwania zajęć: 3h(w tym 15 min. przerwy na posiłek)
Adresaci/adresatki:	Zajęcia adresowane są do dzieci w wieku 7 -14 lat, liczebność grupy 20 osób. Zajęcia mają na celu uczulić dzieci na zjawisko mowy nienawiści w internecie, realnym życiu i zachęcić ich do reagowania.	
Materiały:	przygotowana scenka o dziecku, które doświadczyło cyberprzemocy	
Cele:	Główny: Uświadomienie dzieciom ryzyka jakie płynie z mowy nienawiści, przemocy w wirtualnym świecie Szczegółowe: wiedza: OU wie czym jest cyberprzemoc i mowa nienawiści i jak należy na nią reagować, gdzie zgłaszać umiejętności: OU potrafi reagować w przypadku zagrożenia mową nienawiści, cyberprzemocą, wie jak wspierać inne dzieci, które tego doświadczają, postawy:	



	OU uświadamia sobie jakie zagrożenia płyną z mowy nienawiści, jest uwrażliwiony na konieczność reagowania
Metody:	Dramowe techniki
Przebieg zajęć/opis ćwiczeń	<ol style="list-style-type: none">1. Przywitanie2. Prowadzący wprowadza dzieci w historię dziecka, które doświadczyło mowy nienawiści – wspólnie z wybranymi faktami (scan postu na fb, przedmioty, fragment pamiętnika) dzieci budują elementy historii dziecka, które w wyniku cyberprzemocy doznało jakiejś krzywdy w klasie.2. OU dzielą się na grupy – każda grupa zastanawia się co się stało w tej historii3. Odegranie pierwszych scenek – jak bohater funkcjonował w grupie rówieśniczej, w domu, w szkole z nauczycielami4. podział na grupy w których OU zastanawiają się nad motywami każdej z grup. Przygotowują stopklatkę, która oddaje emocje poszczególnych osób. Omówienie.5. ćwiczenie gorące krzesła – wybrane dziecko wciela się w rolę głównego bohatera – pozostali mają prawo zadawać pytania na temat uczuć, emocji, motywacji.6. Jak rozwiązać historię bohatera – dzieci wymyślają i prezentują scenki.7. Omówienie – jak jest naprawdę, czy takie historie się dzieją, jak szukać pomocy, kto może pomóc, co warto zrobić, dlaczego samemu nie warto stawać się „hejterem”.
Uwagi:	Warto zadbać o wszystkie niezbędne elementy wprowadzające w historię, a na koniec pozwolić dzieciom „wyjść” z ról.